

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 31 Lipca V. S. ROKU 1807

S. PETERSBURG VS. d. 19 Lipca. Towarzysz Ministra sił morskich Wice Admiral Cziczagow za doskonałe wypełnienie powinności na niego włożonej otrzymał rangę Admirała, i został Ministrem sił morskich. Służący w Oranienbaumie Doktor sztabowy Albrecht Oprotkowicz za nieposłuszeństwo zwierzchności, i uchylenie się od dawania pomocy ranionym i chorym żołnierzom oddalony z miejsca oddany do Collegium wojennego, z kąd będzie odesłany do półków na linii Kaukaskiej rozłożonych. Kiiowskiej Gubernii Umański szlachecki Marszałek Gruszecki który z osobliwą troskliwością dostarczał prowiant, otrzymał stopień konsyliarza kolleskiego.

WIEDEN d. 25 lipca. Cesarz Arcy Biskupem w Erlau mianował Barona Fischer Nagy; tenże Prałat otrzymał dostojność aktualnego tajnego konsyliarza i Ober Geszpana Comitatów Hewesz i Szolnok. Graf Lynar z potomkami wyniesiony jest na dostojność Xiążęcia w państwach Austriackich. Regimentom w Czechach stojącym przesłał niedawno Monarcha 13 złotych, 59 srebrnych medalów, które mają być rozdane unteroficerom i żołnierzom od wodzów zaleconym jeszcze na kampanii r. 1805.

Doniesiono z Semlina, że po krwawych bitwach stoczonych między wojskiem Tureckim i Serwianami d. 22 i 23 Maia, których szczegóły nie są wiadome doskonale, wodzowie Ottomańscy chociaż nie odnieśli zwycięstwa, starali się jednak otworzyć komunikacje między Orsową gdzie się cofnęli, i Widdinem. D. 26 Namiestnik Czernego Stanisawlewich na czele 3 tysięcy Chrześcian stanął pod Tekia; będąc w drodze spotkał nieprzyjaciół strażę, i rozumiejąc że za nimi znajduje się więcej wojska, prosił o pomoc, którą otrzymawszy dalej postąpił. Ottomanie odporu żadnego nie czyniąc, do Flama ciągnęli; tu ledwie ich komendant Haggi Omer lud swój zgromadził, natychmiast odebrał rozkaz od Baszy Recep bawiącego w twierdzy Nowa Orsowa na wyspie S. Elżbiety, ażeby co rychley do niego przybywał, nie broniąc nawet miasta Tekia dość dobrze oszańcowanego.

Ustępnie Haggi z warownego stanowiska, które wnet osadziwszy Chrześcianie, zaczęli batterye zakładać na obu brzegach Dunaju do szturmowania Orsowy. Robota jeszcze nie była dokończona, gdy Basza Recep gońca przysłał, prosząc ażeby przyjechali pod władzę swoją wszystkie wioski i dzierżawy na wyspie S. Elżbiety, pod tym warunkiem iedynie jeżeli Orsowa nie będzie bombardowana. Stanisawlewich odrzucił żądanie Bisurmana. Więc nazajutrz d. 27 na świtanie kończyli robotę szanowaną; d. 28 strzelać zaczęli do twierdzy; odpowia-

dała im artyllerya Turecka; oblężenie trwało do d. 15 lipca, w przeciągu którego nic się nie zdarzyło z obu stron coby godne było opisania, w dniu pomienionym bronili się jeszcze Turcy, nie czyniąc wzmianki o kapitulacyi, ponieważ nadzieję mieli otrzymać posiłek.

CONSTANTINOPOL d. 10 Czerwca. Nowy Sułtan Mustafa 4 kazał donieść urzędownie posłom zagranicznym, którzy bawią w stolicy naszej, i całemu ludowi, jakie wiadomości odebrała Porta od Baszy kommanderującego w Egipcie. Ten doniosł, że Generał Angielski Fraser zdobywszy Alexandryę chciał ubiedz port Rosette, rozumiejąc, że tam Ottomanów znajdzie niegotowych do czynienia długiej obrony; stało się iednak inaczej; dywizya nieprzyjacielska przed murami w otwartym polu spotkana przez liczniejszy Turków, poniosła klęskę, i z trudnością do Alexandryi powróciła. Wkrótce powtórzył usiłowanie wódz Angielski; ale nowa wyprawa od pierwszej pomysłniejszą nie była. Naostatek Fraser odebrawszy posiłek z Malty, wysłał do Rosette 6 tysięcy zbrojnych; tym czasem wodzowie Tureccy większą potęgę zciągnęli; przyszło do krwawey walki, której ten był skutek; iż Anglicy na polu oskoczeni zginęli prawie wszyscy. Potrójną klęską załogę ich w Alexandryi znacznie zmniejszyła; nie zostawało ku obronie twierdz niezmiernie rozległych nad tysiąc ludu; zbliżyło się wojsko zwycięzkie; więc komendant prosił, ażeby pozwolono z miasta wymieść spokojnie bez szkody; zgodził się na wszystko wódz Ottomański; nieprzyjaciół wyciągnął z murów; zabrał się na eskadrę Admirała Louis, który po oddaleniu się Duckwortha stał ciągle na kotwicy przed portem, i odpłynął do Malty.

Od czasu rewolucyi panuje w stolicy naszej zupełna spok yność. Sułtan Mustafa poznawać zaczyna administracyą kraju, od której zwyczajem przyjeżdżającym w domu Ottomańskim, był oddalony za rządów poprzednika. Selim złożony z tronu żyje zamknięty w starym Seraju; o blizkiem przeniesieniu jego na wyspę Archipelagu niema pewności.

Kapitan Basza korsarz niegdyś Algierski Seid Ali, iak wiadomo pragnął odzyskać wyspę Tenedos z rąk nieprzyjacielskich; nie powiodła mu się wyprawa, iak sam o niej donosi; wychodząc z cieśniny Dardanejskiej spotkał flotę przeciwną; co do liczby i mocy okrętów Tureckiej równą prawie. Nastąpiła wkrótce bitwa; 7 godzin walczone z wielką obu stron zaciętością i uporem; 5 statków Ottomańskich z linii ustępować musiały, do czego, iak prawią Turcy, wiatr ich miał przynaglić. Okręt Admiralski Seid Alego szkodował najwięcej; rozeszli się walczący nie wziawszy aniż zatopiwszy żadnego. To pewna iż z obu stron wiele krwi przelano

Nieprzyjaciel utrzymał się przy wyspie Tenedos, dokąd zaś odpłynął, nie wiemy. Kapitan Basza powrócił do Dardanellów, gdzie zabawny naprawą floty, prosił Porty, ażeby przesłała iemu iak narychley świeży posiłek w maytkach, żołnierzu, okrętach, amunicyi, mając ochotę raz drugi szczęścia doświadczyć.

Rząd nowy smutną wiadomość odebrał, iż nieprzyjacielska flotta wysadziwszy na ląd woyska dywizyą w Candy, szturmem zdobyła miasto Retimo, z pierwszych na tej wyspie; lecz ponieważ zamek na blizkiej górze położony nie był ieszcze ubieżony, zgromadzili się do niego ośmieleni Turcy i Candyotowie w znaczney liczbie; przez 4 dni ciągle walczone z wielkiem krwi przelaniem; nakoniec nieprzyjaciel miał powrócić na okręta; lecz o tém rząd nasz milczy.

MEMEL d. 29 lipca. Rząd Pruski podał do wiadomości powszechney następujący wypis umowy z Francją podpisaney w Tilly d. 9.

1. Woyska Francuzkie ustąpić mają z Tilly d. 20 lipca; z Królewca wynidą d. 25; przejdą na brzeg lewy rzeki Passargi d. 1 Sierpnia; opuszczą kraie Pruskie na prawym brzegu Wisły leżące d. 20; przeprawią się na brzeg lewy Odry d. 5 września; ustąpią z Szląska i kraiów Pruskich na prawym brzegu Elby położonych d. 1 października; zostaną w części Xięstwa Magdeburgskiego na prawym brzegu Elby leżącej, iakoteż w okolicach Prentzlau i Passewalck do d. 1 listopada, kiedy zaś ustąpić mają z miasta Stettinu, w czasie późniejszym umówiono będzie.

2. Dochody wybierac się mające w kraiach Króla Pruskiego orężem Francuzkim zajętych, do kass tego Monarchy wnoszone być powinny od dnia zamiany ratyfikacyi niniejszey ugody.

3. Wszystkie kraie do Monarchii Pruskiej podziśdzień należące, które się znajduią za lewym brzegiem Elby, oddane są do wolnego szafunku rządowi Francuzkiemu. Domowi Saskiemu Król Pruski ustępuje powiat Cottbus w Lusacyi, Prussy południowe, część południową Pruss zachodnich, i część znaczniejszą Pruss nowo wschodnich. Miasto Gdańsk z powiatem rozciągającym się na dwie mile będzie odtąd wolne pod opieką domów Brandeburskiego i Saskiego.

4. Zegluga na rzece Wiśle, Noteczy, i na kanale Brombergskim będzie odtąd wolna, clem żadnym obciążona i zcieśniona być nie może.

5. Jeżeli Król Pruski przed zaczęciem woyny teraz skończoney, zostając w spokojney dzierżawie kraiów dziś ustąpionych, zaciągnął iakie obowiązki na one i długi, te obowiązki i długi przejdą do nowych dzierżawców.

6. Jeżeli obywatele prowincyi teraz ustąpionych przez Króla Pruskiego, mieli w iego bankach, morskim handlu, imnych kassach i miejscach swoją własność lub kapitały przed woyną terazniejszą, te im dziś konfiskowane być nie mają, owszem każdy z nich mocen iest one odbierać i rozrządzać podczas pokoju iak swoją własnością.

D. 24 Król Fryderyk wydał odezwę do mieszkańców Marchii i Magdeburga na lewym brzegu Elby, Cottbus, Mansfeld, Barenth, Hildesheim, Goslar, Paderborn, Halberstadt, Wernigerode, Munster, Minden, Frizyi wschodney, Eichsfeld, Erfurt, Que-

dlinburg, Mark, Essen Elton, Werden, Ravensberg Hohenstein, Teklenburg, Lingen, Muhlhausen, Nordhausen, Trefurt Blankenheim, Gdańska, części Pruss zachodnich; w której wyraziwszy że okolicznościami zniewolony zezwolił na oderwanie tych części od ciała Monarchii Pruskiej, uwalnia mieszkańców od poddaństwa i wszelkich obowiązków, iakie dotąd mieli dla Pana swego i Brandeburskiego domu, życzy im pomyślności pod rządami nowemi.

W drugiej odezwie tegoż d. 24 Monarcha rozkazuje unterofficerów i żołnierzy urodzonych w prowincyach ustąpionych, którzy dotąd zostawali w służbie iego, do domów i oyczyzny odsyłać. Officerowie zaś znajdujący się w podobnym przypadku stawać mogą przed Collegium woiennym, które żadnemu z nich nie odmówi potrzebney dymissyi.

Prócz artykułów 6 wyżej położonych, żadne inne nie są ogłoszone sposobem u nas urzędowym; czekamy więc późniejszego i pewnego doniesienia tak o nowej granicy państw Pruskich, iakoteż o nowem urządzeniu prowincyi Niemieckich, i o losie wielu Xiążąt, mianowicie Hesse Casselskiego, Fuldeńskiego, Brunswickiego; Meklenburgscy i Saxe Coburg do dzierżaw oyczystych są przywróceniu.

Przed podpisaniem ugody wspomnioney zawarte było w Tilly d. 25 Czerwca broni zawieszenie między Francją i Prussami, do którego dzieła Napoleon wyznaczył Marszałka Berthier, Fryderyk 3 Feld Marszałka Kalckreuth obroną Gdańska wstawionego, którzy się zgodzili na warunki następujące:

1. Od dnia 25 Czerwca zaczyna się broni zawieszenie między woyskiem Pruskim i Francuzkiem.

2. Znajdująca się w Stralsundzie i Pomeranii Szwedzkiej dywizya woysk Pruskich pod Generalem Blucher, do żadnych kroków nieprzyjacielskich przystępować nie może, dopóki trwać będzie zawieszenie broni, aniteż pomagać Gustawowi Adolffowi.

3. W twierdzach Pruskich Colbergu, Grudziądzu, Pilawie zostanie wszystko na stopniu terazniejszym; opasujący one Francuzi, składający załogę Prussacy w czasie zawieszenia broni nie mają robić nowych szańców, zakładać fortyfikacyi i bateryi, sprowadzać posiłków, żywności, koni, amunicyi.

4. Równy zakaz przygotowania obronnego i zaczepnego rozciąga się do twierdz Szląskiej prowincyi, jeżeli ieszcze są z nich iakie, któreby przed zawieszeniem broni orężem Francuzkim podbite nie były.

5. W Pomeranii Szwedzkiej iakoteż w kraiu Szląskim są ieszcze woysk Pruskich dywizye; tym pod czas broni zawieszenia zabroniono iest bawić się zbieraniem rekrutów, i robieniem woiennych wypraw, lecz wszyscy zachowaią się spokojnie w twierdzach, które zastępuią.

6. Zamiana terazniejszey umowy ma być uczyniona iak nayprędzey.

Gdy Monarcha Pruski widział się z Napoleonem, Ministrowie i Generalowie Francuzcy rozmowie obecni na sobie mieli order orła czarnego, który przed zaczęciem woyny od Fryderyka 3 odebrali. Brat Królewski Xiąże Henryk Pruski znajdował się także w Tilly. Zawieszenie broni

przez Marszałka Kalckreuth podpisane, Król potwierdził dnia 26 Czerwca w głównej kwaterze Picketuphen.

Minister dawniej pełnomocny Pruski u dworu Petersburgskiego Graf Goltz otrzymawszy stopień aktualnego tajnego konsyliarza, został Ministrem stanu, i tymczasowie zarządzać będzie departamentem zagranicznych interesów.

LONDYN d. 4 lipca. Rząd nasz ciągle milczy o dalszym powodzeniu wyprawy przedsięwziętej na rzece Plata; lecz prywatne listy donoszą, że Admirał Stirling i General Achmuty nie czekając przybycia Admirała Murray i Generała Crawford, z Montevideo wyszli do Buenos Ayres, przez dni 6 bombardowali miasto, i nic nie sprawiwszy na dawne stanowisko powrócili; klęska z obu stron w tym zdarzeniu poniesiona wiadomą nie jest. Karci się Angielski naród nadzieją, że za przyściem posiłków spodziewanych rycerstwo nasze powróci do utraconej zdobyczy, a wszystkie straty żołnikom nadgrodzi.

Równym sposobem rząd nic nie mówi o czynnościach floty i wojsk naszych na morzu śródziemnym, w cieśninie Dardanelskiej, w Egipcie, na Archipelagu Greckim; lecz powtórzone odgłosy znaczą, iż General Fraser nie tylko Rosette nie wziął, ale lękać się musi o Alexandryę. Cokolwiek się stało, to niewątpliwa, że Lordowie Admirałcy coraz nowe eskadry, świeże wojska, i wiele amunicji posyłać do Malty, z kąd wszystko jak narychleć przesłać kazano do brzegów Egiptu na poparcie wyprawy przeciw Turkom zaczętej.

Xiężna Brunświcka Monarchy naszego siostra wdowa zawołanego rycerza, któremu dziś niektórzy przypisują bitwę w Auerstaedt przegraną i nachylenie do upadku Monarchii Pruskiej przybyła do naszej stolicy, gdzie ma czekać rozwiązania losów domu swojego. W tych dniach tutejsi Chirurgowie zrobią operacyą zdeymowania katarakty z oczu Jerzego 5, który teraz wzrok zupełnie utracił.

Teraz w portach wschodnich i południowych Anglii zabierają się na okręta półki narodowe mając wkrótce pośpieszyć do Pomeranii, i spólnie z Szwedami dokazywać; ta będzie dywizya trzecia, dwie pierwsze składają się z samego tylko legionu Hannoverkiego.

D. 14 Przez Altonę odbieramy wiadomość niespodzianą, że poseł Francuzki rządowi Duńskiemu w Coppenhadze notę podał, oświadczając iż Napoleou poczyna za wojnę iemu wypowiedzianą, jeżeli Duńczycy zezwolą na przejście floty Angielskich z morza północnego na Bałtyckie przez Sund cieśninę. O czem niemieszkać Królewicz następcy tronu donosił dworowi Londyńskiemu. Późniejsze listy z Tomningen d. 6 lipca znaczą, że Duńczycy zabronili wyraźnie przejścia Anglikom przez Sund cieśninę. Przewożące część statków przewozowych zatrzymała się w Helsingburg, druga w pomienionej cieśninie pod Rabo. Tymczasem Duńczycy przeczuwając co ich spotkać może, doświadczeniem r. 1801 nauczeni, pilnie uzbrajać zaczęli wojenne okręta swoje, i spodziewają się przed końcem miesiąca lipca liniowych mieć gotowych do wyjścia pod żagle najmniej 15.

U nas po odebranych nawet wiadomościach o zawartem na lądzie broni zawieszeniu wojenne wy-

prawy podwoiono. Znany Brytannowie przewagę naszą na morzach, i tę utrzymać nie wątpimy. Admirał Hood ma wkrótce liczną flotę prowadzić na morze północne, do której 6 okrętów w Portsmouth, 5 w Yarmouth zgotowano, 10 innych uzbrajamy. Przy takich odgłosach i przedłużeniu klęski wojennej podobieństwie upadają znacznie papiery nasze. Admiralicya trzecią dywizyą wojsk do morza Bałtyckiego przeznaczonych zatrzymać w portach kazała, statkom zaś które już wyszły pod żagle, i nie miało w drodze postąpiły powracać jak narychleć. Parlamentowym izbom przekładają Ministrowie nagłą potrzebę zasilenia skarbu; część nadzwyczajnych wydatków zastąpią summy na subsidia zagraniczne zebrane, resztę inne źródła; gdyby nawet podatki miały być koniecznie podwyższone, zniosą ten ciężar nowy chętnie Anglicy, i przykrzyć pod nim nie będą, dopóki zostaną panami Oceanu.

Lisbońskie listy potwierdziły smutną wiadomość, że Montevideo jest w mocy Hiszpanów; czekamy jednak doniesienia pewniejszego; to nie wątpliwe, że Ferd Marszałek Xięże d' York rozkazał lądowym regimentom powracać na dawne stanowisko, które pośpieszały do brzegów zabierać się mając na okręta do wyprawy Bałtyckiej.

Oppozycya terazniejsza nie jest słaba, jak tylekroć donoszono; chociaż lud był uprzedzony, a Ministrowie dzisiejsi najsilniey do elekcyi wpływali, jednak ich poprzednicy są w liczbie wielkiej, którą pamięć przeszłych zasług, sława talentów niepospolitych poważniejszą czyni przed obliczem narodu. Pokazało się to najjaśniey na walnym posiedzeniu które przed kilku dniami odprawiła wspomniana Oppozycya, zwyczajem Angielskim, w jednym z tutejszych traktyerów, który się Wallis nazywa.

Prezydował Lord Cholmondeley; obecni byli Xięże Gloucester, Lordowie Grenville, Howick, Moira, Windham, Grattan, Sheridan, słowem cokolwiek Fox żyjących zostawił najzaciewniejszych przyjaciół i stronników, w liczbie osob blisko 200. A chociaż zgromadzeni mężowie bardzo mało, albowiem nie wcale nie rozmawiali o politycznych interesach; ministerjalne pisma trwożę ogłosiły w przeciwny stronie dowodząc iż Oppozycya całą zbiera się, i niepospolitych środków używa, byleby doszła zamiaru swego, który jest przeciwieć się rządowi; najzaciewniejsze onego zamiary zniszczyć, porządek wywrócić, zamieszać spokój. Inni wspomniane zgromadzenie przyrównywiają do Jakobińskiego, inni jeszcze zowią Arystokratycznym, które nad Królem, radą jego, izbami Parlamentowemi, ludem Angielskim nieśmiertelną opiekę chce przywłaszczyć. Inni nakoniec ubolewają, że Monarcha dla ciężkiej i długiej choroby sam rządzić i weyrzeć we wszystko nie może, nakazując zawziętym fakcyom milczenie.

HAGA d. 14 lipca. Dwie już Angielskie floty widzieliśmy płynące blisko brzegów naszych; i chociaż jest zupełne przekonanie, iż do morza Bałtyckiego pośpieszają dla łączenia się z wojskiem Szwedzkim, jednak przez ostrożność rząd nasz kazał regimentom znajdującym się w kraju pośpieszyć do brzegów. Zabiegi daremne; nieprzyjaciel o żadnym u nas lądowaniu nie myśląc, do cieśniny Sund prosto płynął.

Wiadomo że Napoleon kazał naprawić i odnowić kościół w S. Denis, gdzie przed rewolucyą

grzebieni byli Królowie Francuzcy, ufundowawszy przy nim kapitulę dość bogato. Teraz śpieszniey kończyć kazał groby, w których ma być złożone naprzód ciało syna Ludwika Buonaparte niedawno zmarłego. Ociec stroskany zawsze iest zdrowia słabego, używa teraz wod mineralnych w S. Amand, matka zaś udała się do Francyi południowey. W Paryżu samym liczą teraz do 80 tysięcy robotników od rządu publicznym kosztem użytych do rozmaitey roboty, iakie są cembrowanie ciosowym kamieniem brzegu Sequany, nowa między Louvre i Tuilleries galerya, zbijanie domów wielu, dla sprostowania ulic, rozszerzenia rynków, fontanny przez które kanał z rzeki Oureq ma wodę stolicy dostarczać, i inne ku wygodzie i ozdobie miasta służące.

W pismach ministeryalnych Angielskich czytamy wyznanie że rząd terazniejszy w krótkim przeciągu swoiey administracyi przesłał już więcey 160 tysięcy sztuk ognistej broni dla zprzymierzeńców narodu. Flotty nasze, Francuzkie i Hiszpańskie uzbirają się pilnie, na morze dotąd nie wychodzi żadna, dla boiaźni nieprzyjaciół zamykających wszystkie porty w przewyższaiącey sile.

BERLIN dnia 25 lipca. Dnia 19 w kościele katolickim odprawiło się uroczyste nabożeństwo za pokoy szczęśliwie przywrócony. General Gubernator stolicy naszej Clarke, kommandat Hullin, administrator skarbowy Esteve innych wielu było obecnych temu obrządkowi; podobnym sposobem kościoły Protestantskie ludem były napelnione. Nastąpił u Generała Clarke obiad wielki, na który zaproszono przytomnych Ministrów Pruskich, urzędników wyższych, Magistrat; spełniano zdrowie panujących, zapomnienie dawney urazy. Wieczorem całe miasto oświecone, teatra otwarte każdemu bez opłaty. Obywatele głośno radość oświadczały z pomyslnego zdarzenia: żaden nie zdarzył się smutny przypadek, chociaż milicya tylko Berlińska sama straż utrzymywała w całym mieście. Od tego czasu Generałowie Clarke i Hullin bywać zaczęli w domu Xiążąt Ferdynanda i Henryka. Pod oblężonym Colbergem zastanowiły się czynności nieprzyjazne. Papiery skarbowe u nas traciły 20 procentów przed kilku dniami, lecz po odebraney wiadomości o pokoiu podpisanym w Tilży wyszedł rozkaz, ażeby też papiery do kass Królewskich przy opłacaniu podatków przyjmowane były odtąd w zupełney cenie swoiey.

Dziś po długiey przerwie ciągnąć u nas zaczęto loteryą na zysk wdów i sierot. Wiadomości gońcem przysłane z Londynu doniosły, że rząd Angielski zamysła bombardować Coppenhagę, ponieważ Duńczykowie oświadczyć mieli, że przeyscie flotty Brytańskiey z woyskiem przeznaczoney do Stralsundu przez ciasninę Sund poczytają za postępek przeciwny obojętności, którą obrał Krystyan 7.

DREZNO dnia 18 lipca. Wiadomo iak niepomyślny był iarmark tegoroczny w Lipsku na wielkanoc, za nieprzybyciem kupców zagranicznych, którzy w czasach spokojniejszych uczęszczać zwykli. Smutne skutki zdarzenia tego dały się uczuć; bankructwa ogłoszone podziśdzień wynoszą na kilka millionów talarów.

Dwór nasz przygotowania czynić kazał na przyjazd Napoleona wkrótce mającego powracać z Pruss do Paryża, iakoteż na uroczysty obchod zawartego

pokoju w Tilży. Całe woysko Saskie ma być nie tylko znacznie powiększone, aleteż sposobem wcale nowym urządzone; iazda mianowicie nasza ma wziąć ekwipaż Węgierskiemu podobny. Stany Saskie po kilka razy zwolywane dotąd nic ieszcze nie postanowiły względem propozycyi od rządu podanych, iak mają być opłacone długi zaciągnione od początku wojny na opłatę kontrybucyi woysku Francuzkiemu; mianowicie stan szlachecki pragnie zastanowić się dojrzale nad przedmiotem tak bardzo ważnym.

COPPENHAGA d. 14 lipca. Przewozowe statki Angielskie, które woysko lądowe do Pomeranii Szwedzkiey niedawno zaniosły, wysadziwszy żołnierza, żywność, amunicyą na wyspie Rugen, zaczynają powracać do oyczyzny obciążone produktami Niemieckich krajów, iakie tam znaleźć mogły; równie wychodzą z Bałtyckiego morza kupieckie okręta tegoż narodu w liczbie więkzszey nad przeszłe lata, przez co powiększyła się znacznie opłata celna i dochod skarbu Duńskiego w Sund ciasninie. Według pewnych doniesień miasto Gdańsk w ostatniem oblężeniu przez bombardowanie w domach uszkodzonych straciło naymniey 20 millionów talarów; mieszczan ogniem Francuzkim zabitych nie liczono nad 122; ranionych nieco więcey.

ROSTOCK d. 16 lipca. Po wypowiedzianém zawieszeniu broni od Szwedów Marszałek Brune kazał twierdze miasta naszego opatrzeć, i garnizon powiększyć; sam d. 13 zaczął kroki nieprzyjazne wkraczając do Pomeranii. Nie było wielkiej bitwy między stronami przeciwnemi, skończyło się wszystko na kilku mniejszych utarczkach, które bardzo krwawę być musiały, osobliwie pod Pritt stoczona, ponieważ Francuzi żołnierzy wielu ranionych do nas przenieśli, i w kościołach na prędce złożyli. Szwedów niewiadoma klęska, stracić mieli dwie tylko armaty; lecz słabsi liczbą ustąpili do Stralsundu, którą stolicę z blizka następujący nieprzyjaciel wnet opasał. General Blucher nie 11, lecz 7 tysięcy miał Prussaków w obozie Gustawa Adolfa, z któremi oddalił się do Colberga. Na wyspę Rugen ieszcze 5 tysięcy Anglików wylądowało; nie słyszemy, żeby ten żołnierz posiłkowy już znajdował się w iakiey potrzebie.

Prócz woysk Francuzkich i Niemieckich Brune ma przy sobie Hiszpanów, którzy niedawno przybyli na pomoc z Hannoveru. Król Katolicki mieć będzie w północnych Niemczech 35 tysięcy zbroynego ludu. Ten żołnierz chwałę po innych krajach nabytą dobrze w naszym utrzymaniu; karność iest przykładna; utrzymują się wszyscy z gotowego grosza odbierają żołd znaczny bardzo regularnie; trzeźwi są, skromni w pożyciu, oszczędni, na małym przestają, przyzwyczaili się już do wódki i piwa. Oficyerowie mają konie na podziw piękne Andaluzyjskie lub Marokańskie, dla których oglądania ziedza się szlachta Holsztyńska i dalszych krajów. Mówią naywięcey norodowym albo Włoskim ięzykiem, rzadki Francuzkim; pierwsze dwa ponieważ rzadko któremu z mieszkańców Niemiec północnych są znaiome, goście nasi nie mogą używać rozrywek, iakie znaleźć się mogą w posiedzeniach, i dotąd naywięcey sami swoje towarzystwa składać muszą. Przyisście tego rycerstwa od ciasniny Gibraltarskiey do brzegów morza Bałtyckiego będzie iednym z ciekawszych zdarzeń wieku naszego.